

Mantana

měsíčník pro individua a individuality

Oddílová akce

Novoroční ráchání 2017

1. 1. 2017

Broněk Bandas

Osmý ročník šílené horoklubácké akce úspěšně proběhl a myslím, že to bylo hezké novoroční setkání. Po blátivých zkušenostech z ráchání v Otavickém rybníku jsme (Díky Háso!) opět domluvili Kamencové jezero. Na molu se nás sešlo víc než 30 a všem, kteří se přišli aspoň podívat, popovídat si s přáteli a tím akci podpořili, děkuji.

Na hasičárně jsem měl připravenou motorovou pilu na proříznutí ledu, ale nebyla potřeba. To ovšem neznamená, že nebyl led, a

že mráz (nemyslím Pavla) neštípal. Do poslední chvíle nebylo úplně jasné, kolik nás letos půjde do vody. Pečlivě jsme hlídali Davidka Bandasů, který vloni nechtěně skočil do chladných vln jako první. Ukázalo se, že to byla chyba a měli jsme hlídat Broníka. Naštěstí do jezera ponořil jen ruce až po lokty. Na druhou stranu to je škoda, protože se samozřejmě nepočítá mezi plavce, a tak nás bylo jen 10. Loňský rekord (12) tedy nebyl překonán, ale i tak to považuji za úspěch. Pro úspěšnou regeneraci deseti odvážlivců byl tentokrát připravený i táborák a samozřejmě teplé i hřející nápoje.

Akci zahájil, jako vždy, oddílový předseda Letoš, který prolomil ledovou krustu a ve své apartní koupací čepici se vrhl do

chladných vod. Jak už jsem jednou psal, Novoroční ráchání není akce pro bábovky (samozřejmě kromě Jardy, Bábovky pražské) a všichni, kteří se do vody ponořili, zaslouží pochvalu. Ale na žádné velké hrdinství nebyl čas. Rych-

le ze sebe smýt pozůstatky roku 2016 a za chvíli se svlečení i oblečení svorně sešli u ohně a prostřeného stolu. Povídalo se, jedlo, pilo - kéž by nám to vydrželo!

Broněk

*Zmrzlé palce a kůži chladem červenou měli:
LeToš, Verča, Pét'áš, Deivina, Broněk, Šišule,
Jarda bábovka Hála, Vlád'a Beran, Pavel Mráz
a Michal Steňko.*

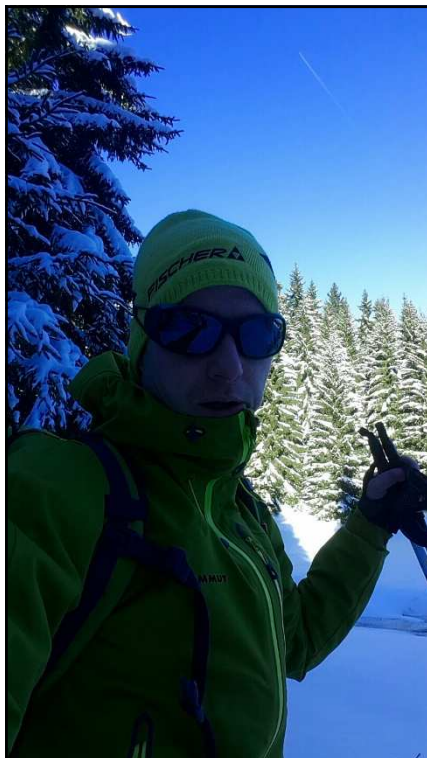
TAK ZA ROK ZAS...

Kühnhaide

21. 1. 2017

Blahouš Kluc

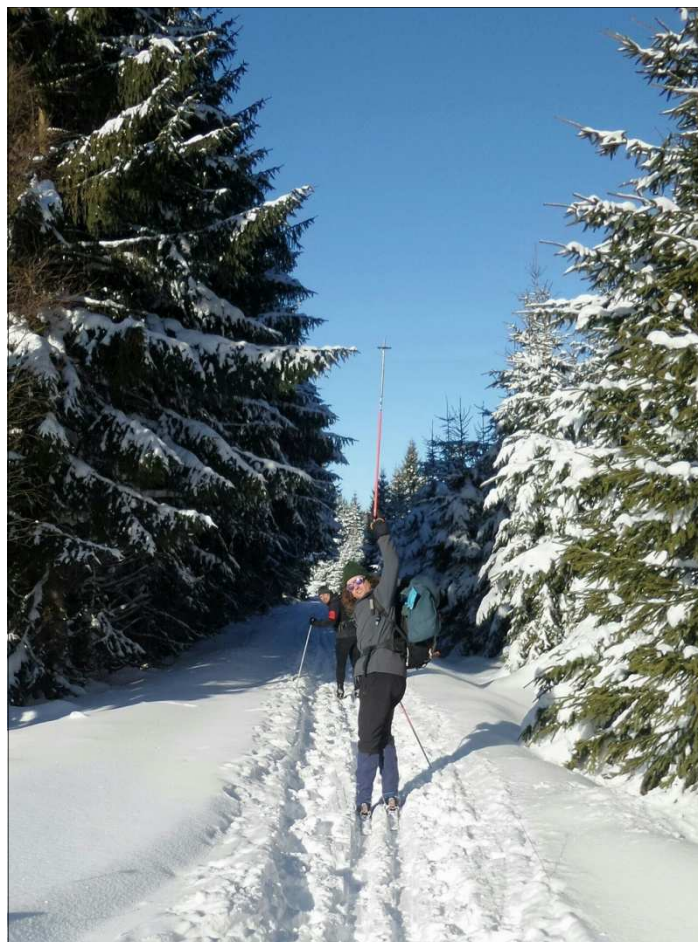
Nejtěžší na následujícím výletu bylo asi ráno vstát po „pivku“, kde jsme se domluvili, že ráno povyzvedám Letošě, Přemdu a Verču. Už delší dobu mrzne, a jestli je šance, že by někde mohly být nateklé ledy, tak je to na Kühnhaide

v údolí Černého potoka (Schwarze Pockau), které v jednom z článků, jestli se nepletu, kdysi představoval Svinčo.

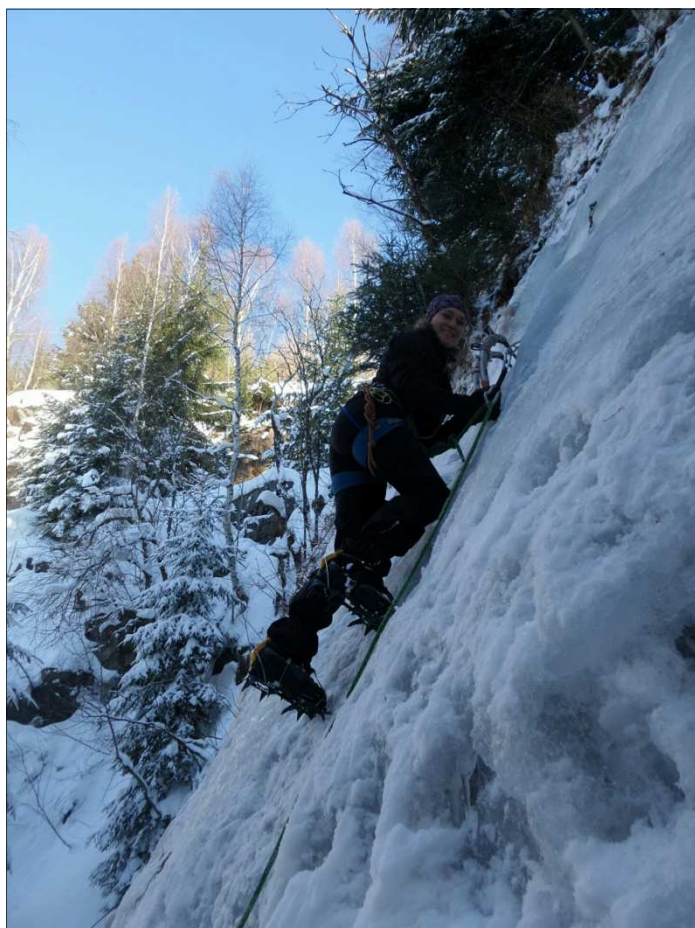
Cesta proběhla bez zádrhelu a vyložili jsme se na neplaceném parkovišti, které Němci udržují se svou pověstnou důsledností. Narozdíl od našeho území zde hřejivě svítilo sluníčko. Sklouzli jsme se nějaké dva kilometry po lidmi udržované stopě až k něčemu, co by se mohlo nazvat bývalý lom a zapadli do stínu,

kde jsme již našli stopy ve sněhu. Pozitivní bylo, že stěnka byla uspokojivě nateklá tak, aby se na ní dalo chvíli zablbnout. Negativní to, že Němci, kteří přišli před námi, už seshora nahazovali druhé lano do trochu bezpečných linií. No nic, naházeli jsme na sebe cajky a vydali se do těch dvou méně bezpečných linií. Letoš našel do kolmice, která by při dobrém natečení mohla nést obtížnost WI3+. Já jsem vlezl do na pohled lehčího ledu, nicméně poslední tři metry v zamrzlém mechu a skále bez ledu, kdy jsem jistil za stromečky (nevím, čemu se Němci směli), ve mně zanechaly hluboké dojmy. Podle komentářů Letošě v něm v jeho cestě též. Verča následovala Letošě, Přemda mě, pro kterého to mělo být na ledech poprvé. Hned po první cestě jsem mu odňal právo používat mé kvarky, protože jsem

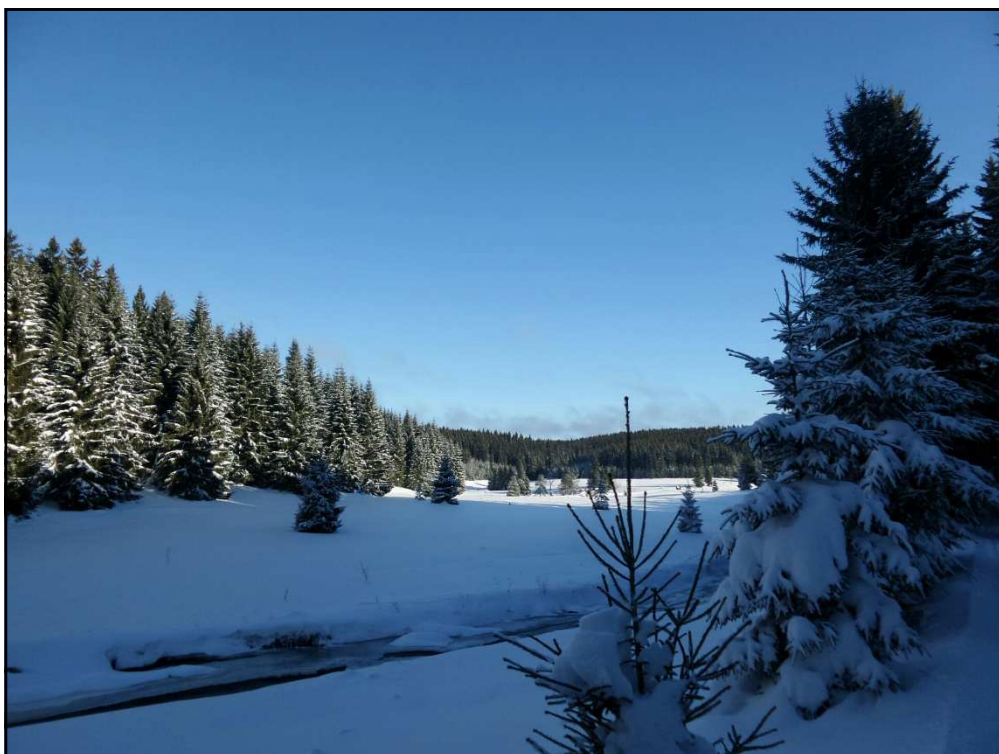

je chtěl použít ještě za týden v Rakousku. K jeho cti musím říct, že měl pouze turistické mačky, se kterými bojoval jako lev. Následně jsme se různě prostřídali, a pak, když se Němci odebrali na sváču, jsme se vrhli do jejich linií, což byl už lezitelnější led i s trochu pikantními dolezy. Odpoledne se naklonilo, vylezeno toho bylo dost, tak jsme chtěli ukončit svojí činnost. Oblékli jsme se do maček a jedna z Němek si stoupla ke Přemdovi, něco blekotala a tvářila se, že jí Přemda ukradl boty. Koněčně jiný Němec mluvící anglicky přeložil, co nám chtěla paní říct a to, že mu nepozorovaně nechtěně prošlápla mačkou jeho běžkařskou botu. Přemek

se svou charakteristickou ležérností mávl rukou, stiskl jí pravicí, jako že dobrý. My Češi byli zaskočení, že se paní přiznala k něčemu, na co bychom přišli možná až doma a oni, že to nemíníme řešit. Zamávali jsme si servus a odpluli do zamlžených Čech. Díky za výlet, bando.

Blahouš

Lago di Ledro

Broněk Bandas

Jsem v práci. Venku padá déšť se sněhem. Taková nepříjemná, zimní plískanice. Nějaká paní našla ve schránce obálku s bílým práškem a je potřeba jí odvézt do Příbrami. Ne tu paní. Obálku! Tisknu průvodku a v hlavě mně zní Příbram. Příbram - Lago di Ledro! Spojení zdánlivě nesmyslné! Ale co kdyby jste v Itálii šli ulicí, která se jmenuje Via Příbram? A co kdyby vám v zimních, studených dnech Příbram připomněla sluncem vyhráté skály a bílé italské vápno oděné do podzimních barev? Třeba byste sedli k počítači a napsali ....

Ledro je obec v Itálii v provincii Trentino zaujímající plochu stejnojmenného údolí (Valle di Ledro) a kolmébo bočního údolí Val di Concei, na březích stejnojmenného jezera, Lago di Ledro, zhruba 22 km od Arca. Obec leží v nadmořské výšce 660 m.n.m a ve své nynější podobě vznikla sloučením dosavadních obcí Bezzecca, Concei, Molina di Ledro, Pieve di Ledro, Tiarno di Sopra a Tiarno di Sotto.

Zdroj: www.wikipedia.cz

Návštěvníka z Čech můžou v Ledru překvapit názvy některých ulic. Třeba Via Příbram nebo Via Chyňava kousíček od náměstí v Bezzecce. Je to památka na pobyt několika set ledrenských obyvatel v Čechách v letech 1915 - 1919, kdy byli násilně vysídleni obyvatelé z hranic mezi Itálií a Rakousko - Uherskem. Třeba v

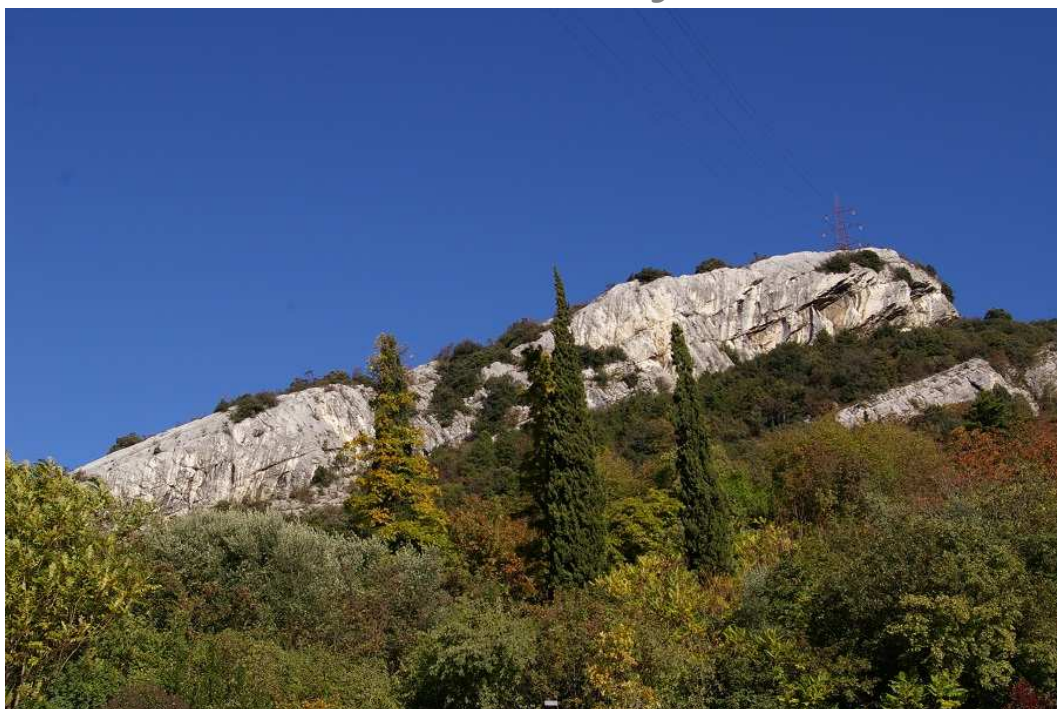
Chyňavě u Berouna je pobyt ledrenských obyvatel v Čechách zdokumentován na naučné Stezce Česko - italského přátelství a někteří příbuzní ledrenských vysídlenců se do Čech vracejí dodnes.

Zdroj: www.ledro.cz

Už ani nevím, kolik let už utíkáme před sychravými, podzimními dny do Itálie. Pro tyhle výpravy za italským sluníčkem se vžil název Podzimní Arco, i když jsme v okolí jezera Garda vystřídali různá místa. Pomyslným středobodem našich výletů ale stále je Arco, kde se vždy minimálně stavíme na zmrzlinu. Do Ledra jsme vloni zamířili napůl kvůli ubytovací kapacitě (22 lidí z Horoklubu a dalších 8 od Pavla Petrálka) a napůl kvůli touze po změně lezeckých oblastí. Nakonec jsme stejně skončili v oblastech, kde jsme už lezli, ale to předbímám.

Do obce Bezzecca, která je vlastně Ledro (viz. předmluva), jsme přibyli ve středu 26.

Nago Belveder

Buchtík v cestě Due Giganti 6a+

října 2016. A nebyl to teplý podzimní den, plný slunce, který jsme čekali. Před naším příjezdem hodně pršelo a byla na „Arco“ nezvyklá zima. Venku to ještě šlo, ale apartmány připomínaly mrazák. Svou roli asi také hrála o dost větší nadmořská výška Ledra, než má jezero Garda. Aspoň jsme nemuseli moc přemýšlet, jestli si připlatit za topení nebo ne. Ale kampak se zimou na otužilé Krušnohorce. Větší část výpravy se vydala po nedaleké cyklostezce k jezeru a upřímně vám říkám, že mě Ledro uchvátilo. Okolí jezera připomínalo malé lázeňské městečko s parčíky, promenádou, lavičkami a restauracemi, co pár set metrů bylo dětské hřiště a prolézačky. Do toho se sluníčko rozhodlo nám vynahradit to chladné uvítání a prozářilo podzim do nevídané škály barev. Výprava se rozpadla. Keškaři se rozeběhli hledat cache, děti zmizely v jedné z mnoha místních prolézaček, zbylí dospěláci na lavičkách obrátili tváře ke slunci a chytali bronz a Deivina, Verča a Pavel Mráz na nic nečekali a vyrazili hledat Cliff Finale Ampola,

který byl jedním z našich lezeckých cílů. Byla to jedna z oblastí poblíž jezera Ledro a ještě jsme tady nikdy nelezli. Oblast našli, řeku přebrodili, ale nezalezli si. Skála byla mokrá. Dokonce tak mokrá, že to odradilo i Krušnohorce. A to je co říct! Že jsou skály mokré, byla špatná zpráva i pro nás ostatní, kteří jsme mezitím obsadili venkovní posezení před apartmánem, protože se tím seznam lezeckých sektorů zužoval pouze na ty orientované na jih a to ještě kdoví jestli. Bylo to snad poprvé, co jsme se nedokázali domluvit na tom, kam se pojedete lézt zítra. Hodně lezců = hodně názorů. Taky víc hlav víc ví. Což se naplno projevilo druhý den v autě, když jsme jeli někam a skončili někde úplně jinde. Angličani mají pro to, co proběhlo v autě i velmi příhodný název - brainstorming.

Nago. Nago jsem si z nějakého neznámého důvodu zafixoval v hlavě jako odporně uklouzanou oblast. Až z průvodce jsem zjistil, že Nago nabízí asi deset sektorů a já před

lety lezl jen v jednom z nich. Ale deset sektorů = deset možností. Nic horšího nás nemohlo potkat! Vybírali jsme, vybírali, až se celá naše početná skupina odvážně v hustém provozu vydala po silnici směrem na Torbole. Pak jsme narazili na značenou turistickou cestu a po ní jsme ještě dost sestoupili do údolí. Po malém pátrání jsme došli do sektoru Marmitte dei Giganti. Podle průvodce to byl vhodný sektor pro naši velkou a lezeckou výkonností dost různorodou společnost, protože se tady mělo nacházet dost cest obtížnosti 5b a 5c. Ale mělo to háček a to jsme zjistili až později. Co se týče lezecké oblasti, hezčí si ani neumím představit. Kdybych chtěl někomu ukázat, proč jezdíme v říjnu lézt do Itálie, nebylo by vhodnější místo a čas. Velký vápencový masív vystupující z olivového háje, kolem takřka anglický trávníček, to vše olemované potokem pod neskutečně hřejícím italským sluncem. Nádhera! Jíra na nic nečekal a po vzoru místních ještěrek se v trenkách rozplácnul na dece, děti zahodily

mikiny a rozutekly se a zbytek výpravy si zjevně spletl lezení a ležení. Já se mezitím s Buchtíkem Zabíjákem a Verčou pokoušel zorientovat v průvodci, ale moc se mi to nedařilo. Pořád mi chyběly ty lehčí cesty a popravdě jsem ani nevěřil, že tu nějaké jsou, protože všechny cesty se nastupovaly přes převislé břicho. Ale byly tady! Jen to byly druhé délky cest, jejichž obtížnost začínala na 6a+! Tak tady jsem se rozlézat nechtěl. Opustil jsem Buchtíka nastupujícího do dvoudélkové cesty Due Giganti 6a+, 5c i zbytek skupiny a s Davídkem a Pavlem Mrázem jsem pracně vystoupal zpět na parkoviště do Naga a dál do sektoru Belvedere. Tam jsme se potkali se skupinou Pavla Petráka, který se (bohudík) nechtěl pouštět do žádných větších akcí. Strávili jsme v Nagu v tričkové teplotě hezký lezecký den a odpoledne jsme se nakonec v Belvederu sešli všichni. Večírek pod nebem plným hvězd a pár kapek alkoholu bylo logickým a příjemným završením celého dne.

Cliff Ampola

Movieland Park

Regina del Lago. Regina del Lago pro nás nebyla oblast neznámá. Proto jsme bez váhání odbočili ze silnice spojující Ledro a Rivu del Garda do tunelu ozdobeného velikou značkou Zákaz vjezdu a po projetí tunelu zaparkovali do řady dalších aut. Možná si někdo vzpomenete na loňský článek a na to, jak jsme poprvé ve spleti lesních odboček bloudili. Tentokrát to postihlo jen malou část výpravy a zbytek bez problémů trefil do sektoru B, kde jsme vloni nepřešli všechny cesty. Teplota byla opět tričko-

vá, takže jsme ve skalách nebyli sami, ale ještě to nebylo tolik lidí, aby se pod nástupy stály fronty. Ted' přichází ta část článku, kterou kdysi dávno popsala Květa Svinaříků takto: „Bla, bla, bla - 6a, bla bla 5c, bla, bla, bla - 6a+“, a které se v článku o lezení nějak neumím vyhnout. Díky hecování Buchtíka Zabijáka jsem si ten den přelezl OS svoji nejtěžší loňskou cestu: Philipp Flanin 6b (bla, bla), čímž se tento den stal mým nejhezčím. Odpoledne po lezení jsme si ještě vyšlápli na vršek nedaleko apartmánu a navštívili památník I. Světové války pod širým nebem se spoustou zákopů, okopů, tunelů, střílen a děl a domů jsme se vrátili až v chladnou večer. Samozřejmě opět nutně musel následovat večírek a pár kapek alkoholu, který byl zpestřen tím, že si někteří lezci nakapali alkoholu tolik, že jim někdo „ukradl“ část večera a možná ještě i kus rána. Každopádně než k této krádeži části večera došlo, domluvila se bezdětná část naší výpravy na společný výstup vícedélkovou cestou Barbara V+/VI na masiv Colodri v Arcu.

Movieland Park. Nedá se říct, že by se naše děti pod skalami nějak výrazně nudily. Ale přeci jen se víc než na skály těší na každo-

Cesta domů

roční výlet do zábavního parku. Párkrát jsme byli v Gardalandu, tentokrát Jířa vybral Movieland Park v Lazise, nedaleko jezera Garda, plný hollywoodských filmových postav a triků. Park je menší a míň známý než Gardaland, ale na vyblbnutí stačil a skoro nikde nebyly fronty. Ani nevím, jestli jsme park prošli celý. Davídek se každý rok nejdřív bojí, a pak se zamiluje do jedné atrakce a tu musíme spolu absolvovat x-krát, takže jsem x-krát jel teréním autem a padaly na nás cisterny, projížděli jsme vodou, hurikánem, bouchaly kolem nás nádrže s benzínem a byl jsem pořád mokrý. Ty automaty na pláštěnky nebyly všude jen tak pro nic za nic. Do několika ještě vychytanějších atrakcí jsem ani nešel. Stačilo vidět, jak jsou mokří ostatní. A pak jsem se dvakrát svezl na jakési šílené horské dráze, vlastní žaludek si nasadil na hlavu místo čepice a mohl jet domů. Ale samozřejmě jsme vydrželi až do zavíračky, protože odpoledne byl zlatý hřeb a hlavní tahák parku. RAMBO. Italská verze. Plná střelby, rvaček, pádů do vody, výbuchů a kaskadérských kousků na motorkách, čtyřkolkách a vznášedlech. Moji kluci vzpomí-

nali na Johna ještě dlouho po návratu z Itálie, zastínil dokonce i kluků oblíbenou Prasátko Peppu. A samozřejmě se každou chvíli ptají, kdy tam pojedeme zase. Takže už s Jířou na Velikonoce plánujeme jarní Arco.

Poslední večer v Ledru. Překvapeně posloucháme bezdětné, jak vypráví o lezení v Nagu v Lower sektoru. Vždyť jeli do Arca na Barbaru? Ale není to poprvé, co se nám lezci vrátili z orientačně poměrně složité a poctivě obtížné Barbary, a tak jejich rozhodnutí ustoupit chápou. Pevně věřím, že tu nejsme naposled. Připravujeme se k odjezdu s vědomím, že Barbara nikam neuteče. A až podzim obarví listy stromů...

Broněk

Pravidelné akce Horoklubu Chomutov: „Podzimní Arco“, se zúčastnili: Jířa, Mária a Filípek Šťastní, Lud'a, Háša a Fanda Urbanů, Broněk, Broník a Davídek Bandasů, Deivina, Honza Melmen, Natálka a Danielka Králů, Verča, Šarlota, Buchtík Zabiják, Pavel Mráz, Pavel Petrák s kolektivem a Gondy s rodinou.

ZÁVOD

LEZECKÝ MARATON 2017

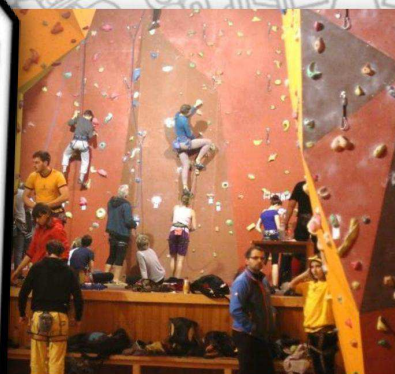
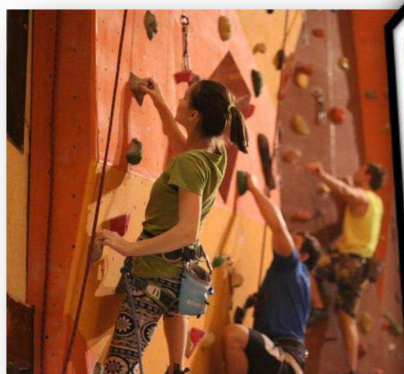
11. 2. 2017 od 11:00

Lezecká aréna Jirkov Vás zve na 4. ročník lezeckého vytrvalostního závodu dvojic, kde si můžete sáhnout na dno svých sil, ale určitě budete rádi vzpomínat.

Ty nejlepší čekají hodnotné a zajímavé ceny.

A POZOR AFTER PARTY SE SKUPINOU ŠTÍHLÁ KOZA!

Přihlásit se můžete už nyní po telefonu, e-mailem, nebo osobně na recepci lezecké arény. Startovné 150,- Kč/os. Více informací na www.lezecka-arena.cz!

**+420 474 345 540, +420 727 815 591, info@lezecka-arena.cz
www.lezecka-arena.cz**

Program

ÚNOR 2017

11. 2. 11:00 - 19:00 - Lezecký maraton

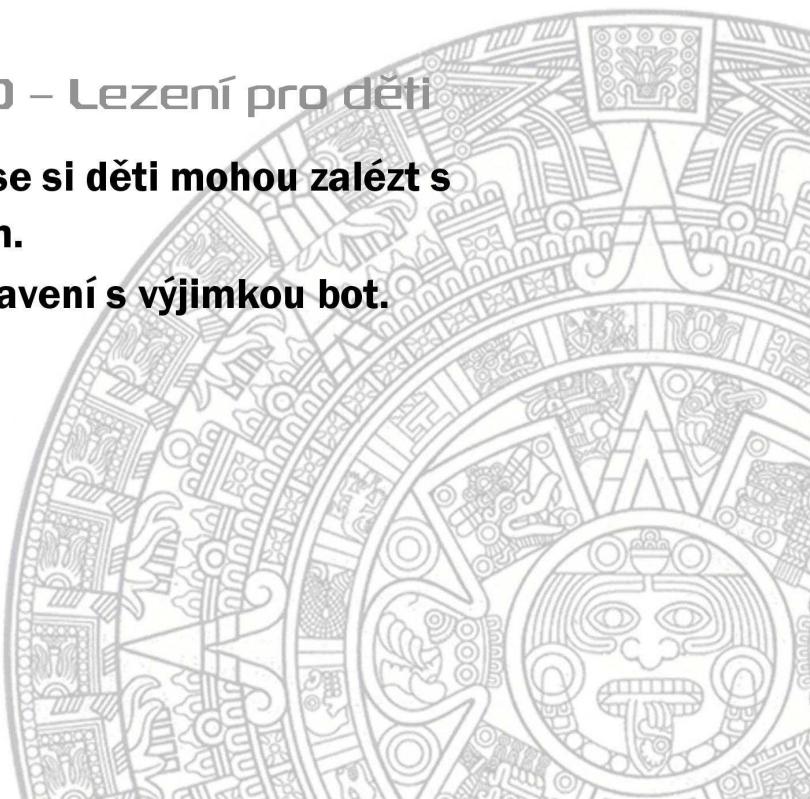
- **Otevřený vytrvalostní lezecký závod dvojic.**
- **Oslava narozenin lezecké arény.**
- **Více na www.lezecka-arena.cz**

11. 2. 21:00 - Štíhlá koza

- **Koncert ústecké rockové kapely a zároveň afterparty.**

28. 2. 13:00 - 16:00 – Lezení pro děti

- **V daném čase si děti mohou zalézt s instruktorem.**
- **Půjčíme vybavení s výjimkou bot.**
- **100,- Kč/os**

Závodní sezóna 2016 – Martin Jech

Jířa Šťastný

Také v roce 2016 se Martin Jech věnoval závodnímu lezení, a to jak na národní, tak i na mezinárodní úrovni.

V sérii závodů Českého poháru v lezení na obtížnost se Martin zúčastnil všech tří nomináčních závodů, které se konaly v Praze, ve Svitavách a v Polici n/M. Ve všech závodech skončil shodně na třetím místě, čímž si zajistil zařazení do reprezentačního týmu ČR spolu s Adamem Ondrou, Tomášem Binterem, Jakubem Konečným a Janem Zímou. Na Mistrovství ČR, které se konalo 15.10.2016 v Praze na Zličíně, skončil Martin na 3. místě a v celkovém hodnocení ČP získal stříbrnou medaili za 2. místo.

Ze série Světového poháru v lezení na obtížnost se Martin zúčastnil pěti závodů, kde se umístil následovně:

10.-12.7.2016	Chamonix (FRA)	67. místo
14.-16.7.2016	Villars (SUI)	53. místo
21.-23.7.2016	Briançon (FRA)	65. místo
18.-20.8.2016	Imst (AUT)	44. místo
25.-27. 8.2016	Arco (ITA)	63. místo (Mistrovství světa)
16.-18. 9.2016	Paris (FRA)	71. místo

Jménem výboru klubu tímto Martinovi gratulujeme k dosaženým výsledkům a ještě jednou děkujeme za skvělou reprezentaci.

Jířa

PS: Fotky staženy z internetu, čímž se jejich autorům omlouvám.

Co, kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v prosinci a lednici

Pavel "Párek" Suchopárek

- 6.12. Mikulášské stěny v Kadani se zúčastnilo více než 30 dětí, dva čerti, Mikuláš, anděl a spousta dospělých jako doprovod.
- 6.12. - 18.12. Haffi s Petrem unikli z blázince za lezením do Oltrerfinale. (více viz report)
- 7.12. Lyžovačka na Klínovci, Ota + Honza.
- 16.12. Skialpovačka na Klínovci, Ota.
Rost'a s Alicí větrali běžky okolo Lesné, a to i následující den.
- 17.12. Zdobení vánočníku stromečku pro zvířátka se tentokrát konalo u Urbanů na Jindřišské. Ještěže mají tak velký dům, že se tam těch více než 30 dospělých a dětí vešlo.
- 18.12. Lyžovačka na Božím Daru, Ota + Honza a na Klíňáku Rost'a s Alicí.
- 20.12. Vánoční stěna v Kadani.
- 22.12. Lyžovačka a skialpovačka na Klínovci, Ota + Honza.
- 24.12. Celá rodina Bandaskovců byla v Perštejně. Docela pršelo, ale Šiška si za Letošem vylezla aspoň Vedle netopýří.
- 26.12. Bandasky se zúčastnily srazu na Bořeni, kde ukrutně fučelo. I tak si pěkně zalezly, a nakonec zalezly (ty Bandasky) i do hospody v Kyselce. Účast zaznamenal i Dick.
29. - 31.12. Bandasky tráví lyžovačku na Alšovce a pan Bandaska si udělal výlet na Sfingy, který se změnil na soukromou odpadkyádu, do kontáku táhl tašku PET lahví, batoh flašek a IKEA tašku vyhozených běžkařských bot.
- 1.1. Tradiční lov Horezdarů. Z toho co je známo, tak působí Letoš s Verčou, přes den vyrazí i chorobou poznamenaný Blagodanič Slabič.
Na Nový rok se již tradičně do chladných vod Kamencového jezera vrhla parta klubových otužilců v počtu deseti kusů. Přihlížejících bylo výrazně víc.
- 2.1. Působí Ludva Forest Kostkovatej na Kočce a dává zde Horezdar.
- 4.1. Blagodanič Vnocinakočkustoupič působí v pozdních nočních hodinách sám se zimní výbavou na Kočce a zdolává cestu Puklá.
- 6.1. Nádherný vybojovaný Horezdar si připisuje Blažej Na Volárně v kombinaci s běžkami. Další Horezdary sbírá Ludvik Forest s Eliškou.
Skialpovačka na Meluzínu, Ota + Tereza.
- 7.1. Poměrně vydatná skupina běžkařů ve složení Blagodanič Stopurádtvořič, Honza, Deivi, Verča a Denisa stoupají z Lesné na Medvědí skálu a zpět. Kompletní Parekteam pak točí okruhy kolem Svahové.

Ludvik Forest opět sbírá Horezdary, tentokrát s Bratrancem Matějem a strýcem Petrem.

- 9.1. Bagodaničovi se daří opět jeden velmi hodnotný Horezdar na zasypané a zledovatělé věži v Pernštejně.
- 10.1. Horezdary na běžkách po horách loví opět Ludvik Kostkovatej Forest.
- 11.1. Hinterer Daunkopf 3225m, A Tom. Podrobnosti neznámé. Snad něco sepíše, ten kluk.
- 12.1. Ludva Forest se Slívou honí běžky z Načrtána do Bezručáku.
- 14.1. Mistr Svinařík s Květulínou, Ot'ák s Raduší a Blažej ze Svahové šlapou stopu k Párkům do Zákoutí a zpět.
- 18.1. Blagodanič šlapanič na sněžnicích v prašanu se prochází v okolí Abertam.
- 19.1. Lyžovačka Alšovka, Ota + Honza.
- 20.1. Po jizerské magistrále se na běžkách prohání Ludvik.
- 21.1. Na ledech u německého Künheide působí Přemda Svinaříků s Blagodanem, Letošem a Verčou.
Na sjezdovkách na Alšovce působí Bandasky a Urbany, Jířou a Filípkem.
- 27.1. Skialpovačka na Medvědí skály u Nové vsi a zasněžený komín na Skálu se srubem tak za 2, Ota + Tereza.
27. - 29.1. Již 14. ročníku Přejezdu Krušných hor (PKH 2017) se zúčastnil rekordní počet běžkařů. V sobotu bylo ve stopě přes dvacet a celou trasu, dlouhou zhruba 100km, ujelo 13 lidí.
28. - 29.1. Rost'a s Alicí si v Jeseníkách na sněžnicích vydupali přes 700 výškových podél Prudkého potoka na loveckou chatu Babuši a druhý den přes sluncem zalitou Souš za se seběhli zpět do kempu Mamutov u Chrastic. Po kolena v prašanu a přece v triku. Bylo to super.
- 28.1. Okruh kolem Svahové a Lesné dávají ze Zákoutí Párci.
Blagodan, Verča, Letoš a Easy bojují na ledech v Maltatalu (článek v dalším čísle).
- 29.1. Lyžovačka Alšovka, Miluška + Honza. Skoro alpský výstup s kočárem na Sfingy, Ota + Lukáš v kočáru.
Létáš Šťastných a Párci ze Zákoutí šlapou na běžkách směr Svahová.
Easy s Veronikou (to je ta jeho žena) trénují na běžkách bruslení do úmoru. Den co den.
Bandasky díky bezva zimě dvakrát týdně trénují v Bezručku na běžkách.
Párek využívá stopy od baráku a větší či menší okruh na ski dává každý den, když zrovna nechcípá.